

V. Význačnost čili pravda v písni.

VI. Hudci a harmonická stránka lidové hudby.

VII. Církevní písně.

Jelikož meze zpěvu lidového a hlasité mluvy lidové jest pohyblivá — kráčíme mluvou ve stopách zpěvu a zpěvem ve stopách mluvy — ukážou notované nápěvky mluvy, kterak jejich sčasovky i mnohé vlnky nápěvné beze změny přejdou v píseň, neb kterak se rozmanitými vlivy teprve zohýbají.

Proto nezbytně potřebí těchto dokladů, t. j. notovaných nápěvků z mluvy, pro porozumění písni a zpěvu vůbec.

Zřejmo bude na těchto příkladech, jak každý nádech, nátlak duševní tu prohne, tu zdlouží nápěvek; jak tudíž i vůbec radost chtíti zpívat i tak podzvihne tony, že přiskočí k nim záliba a spřádá je s jinými vlivy v píseň.

Bude tu patrné, že kaziti řeč znamená kaziti i píseň národa.

Důležitost písně i pro čistotu a zachovalost mluvy jest samozřejmá.

Proto objasňující jak sčasovací, tak nápěvnou i význačnou stránku písni dokládáme vše nápěvky mluvy.

Znamená to objasniti ze základů nádhernou stavbu lidové písně.